

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň JUDr. Ludmily Petrákové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

nezletilé: **K. T.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená opatrovníkem Městskou částí Praha 7
sídlem U Průhonu 1338/38, 170 00 Praha 7

dcery rodičů: **N. S.**, narozená dne xxx
bytem jako nezletilá
zastoupená advokátkou Mgr. Kateřinou Maternovou Švajcrovou
sídlem Holečkova 332/5, 150 00 Praha 5

V.T., narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Dostálem
sídlem Římská 1198/31, 120 00 Praha 2

o nahrazení souhlasu s očkováním

k odvolání otce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 24. ledna 2025,
č. j. 9 P 51/2022-347,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. **Matka** se svým návrhem domáhá nahrazení souhlasu otce s očkováním nezletilé proti tuberkulóze, záškrtu, tetanu, černému kašli, dětské obrně, virové hepatitidě B, hemofilovým nákazám B, spalničkám, zarděnkám a příušnicím. V podrobnostech jsou tvrzení a argumenty matky předestřeny v bodě 1 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
2. **Otec** s návrhem matky nesouhlasí a navrhuje jeho zamítnutí na základě tvrzení a argumentů uvedených v bodě 2 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
3. **Opatrovník nezletilé** navrhl, aby návrhu matky bylo vyhověno.
4. **Soud prvního stupně** rozsudkem označeným v záhlaví návrhu matky vyhověl a nahradil souhlas otce s očkováním nezletilé proti výše uvedeným onemocněním (výrok I) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně a které není třeba v zájmu stručnosti opakovat.
5. **Otec** napadl rozsudek soudu prvního stupně včasným a přípustným **odvoláním**. Namítá, že soud prvního stupně zohlednil jen argumenty matky bez toho, aby vzal v potaz tvrzení a důkazy předložené otcem. Soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, kdy odmítl návrh otce na znalecké zkoumání zdravotního stavu nezletilé. Otec má za to, že toto by mohlo jednoduše prokázat, zda u nezletilé existují kontraindikace k očkování. Dle jeho názoru nestačí, že toto má být posouzeno pouze očkujícím lékařem. Je známo, že lékaři očkování dětí berou tzv. paušálně a nezabývají se tím, zda je očkování pro dítě vhodné, pokud netrpí nějakým zjevným onemocněním. Dále soud prvního stupně z provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, kdy bral zřetel jenom na právo matky na výhradu svědomí, ale výhradu svědomí otce v úvahu nevzal. Matka však žádnou výhradu svědomí neuplatnila a soud prvního stupně ji také ani nezkoumal. Pokud jde o nejlepší zájem dítěte, soud prvního stupně už blíže neuvádí, proč je právě očkování v nejlepším zájmu nezletilé, když je všeobecně prokázáno, jak očkování mnoha dětem zničilo zdraví a celým rodinám život. Z článku „Loni bylo nahlášeno 80krát více případů černého kašle než v roce předchozím“ provedeného k důkazu soudem prvního stupně přitom vyplývá skutečnost, že ani případné očkování není žádnou zárukou toho, že se člověk onemocněním nenakazí. Proti tomu stojí vysoké riziko toho, že po očkování zůstanou dítěti trvalé následky, přičemž otec toto riziko podstoupit nechce. Dále otec poukazuje na nález Ústavního soudu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 1253/14, v jehož odůvodnění Ústavní soud poukázal na stanovisko *amici curiae*, kterým byl Výbor pro lidská práva a biomedicínu Rady vlády České republiky pro lidská práva, ze kterého se podává, že s ohledem na vysokou míru proočkovanosti populace nemůže výjimečné nevynucení očkování, beroucí zřetel na mimořádné okolnosti konkrétního případu, ohrozit ústavně chráněné zájmy na ochraně veřejného zdraví. Otec dále připomíná, že na tom, že své dítě nedají očkovat, se oba rodiče dohodli ještě v čase matčina těhotenství; ta s tímto bez výhrad souhlasila a v té době chápala rizika očkování i postoj otce. Skutečnost, že nezletilá není očkována, není pro ni žádným znevýhodněním či hendikepem. I když jí tento stav brání v umístění ve školce, má otec za to, že vzhledem k tomu, že v září už do školky umístěna bude, na její adaptaci na děti, odloučení od rodičů a nový režim by jí postačoval i pobyt v dětských skupinách, kde děti tráví jenom několik hodin denně. Otec rovněž opakuje, že v povinném očkování vidí porušení základních práv a svobod dítěte, kdy samotné dítě je z rozhodování o očkování vyloučeno a nemůže se samotné nijak tomuto bránit a samotné se rozhodnout. Otec chce ponechat tuto volbu na nezletilé, a tedy na dobu, kdy už bude dospělá, schopná zvážit všechna pro a proti a samostatně se rozhodnout. Otec nechce nechat svou dceru očkovat z důvodu svého svědomí, myšlení a svého racionálního přesvědčení a také z přesvědčení, že je to v nejlepším zájmu nezletilé při ochraně jejího zdraví. Soud prvního stupně v rámci testu sekulární výhrady svědomí zjistil, že v daném případě je naplněno kritérium prokázání ústavní relevance tvrzení obsažených ve výhradě svědomí v porovnání s tím, jaký následek nepodrobení se očkovací povinnosti bude mít, a také

kritérium naléhavosti důvodů, jež na podporu své výhrady otec uvádí. Otec nesouhlasí s tvrzením soudu prvního stupně, že nebyla naplněna další dvě kritéria. Z otcem uvedených skutečností ohledně chorob v jeho rodové linii a také z předložené brožury je jednoznačně prokázáno, že očkování pro nezletilou představuje vysoké riziko a může závažně poškodit její zdraví. Otec proto navrhoval vykonat důkaz lékařskou zprávou o zdravotním stavu nezletilé, tedy o existenci či neexistenci kontraindikací s očkováním, tento návrh ale soud prvního stupně odmítl. Otec vychází z vlastní zkušenosti, kdy po očkování proti tetanu v roce 2014 měl dva měsíce zdravotní potíže – vedlejší účinky očkování, které se projevovaly bolestmi kloubů, malátností, bolestmi hlavy apod. Také v jeho rodině, i u něho samotného se objevují vážné, život ohrožující zdravotní potíže. Otec měl plicní embolii, čtyřikrát v levé noze trombózu a má potíže se srážlivostí krve. Jeho matka také měla trombózu a plicní embolii a jeho sestra trpí trombofilií. Z pohledu otce je nucené očkování nezletilé také nehumánní a neetické, protože nezletilá nemá možnost se bránit a projevit z důvodu svého nízkého věku svůj názor. Navrhuje proto, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, popř. aby napadený rozsudek změnil tak, že se návrh matky zamítá.

6. **Matka** odvolání otce vnímá jako účelové. Rodiče se v řízení před soudem prvního stupně shodli, že nezletilá nemá žádných zdravotních obtíží, pro které by nemohla absolvovat povinná očkování tak, jak jsou vymezena v napadeném rozsudku. Matka před soudem prvního stupně přislíbila otcí, že všechny postup při povinných očkování otcí dopředu sdělí včetně toho, že se lékařce dopředu oznámí otcova anamnéza a že zajistí možnost dceru očkovat více spolehlivou, zřejmě zahraniční vakcínou. Předmětné řízení je rovněž poznamenáno účelovou lží otce, že se s ním měla matka dohodnout, že nenechá nezletilou očkovat. Matka v řízení před soudem prvního stupně prokázala, že toto tvrzení otce je nepravdivé. Matka na nepravdivosti takového tvrzení trvá. Matka má dále za to, že soud prvního stupně provedl obsáhlé dokazování a věc zhodnotil s ohledem na všechna prokázaná fakta a právní posouzení, když správně provedl test kumulativního naplnění předpokladů výhrady svědomí učiněné otcem. Jak soud prvního stupně správně posoudil, otcí nesvědčí především dvě kritéria, a to kritérium trvalosti, konzistentnosti a přesvědčivosti tvrzení a kritérium sociální solidarity. V případě publikace předložené otcem v řízení před soudem prvního stupně nebylo prokázáno, jak by se měl obsah, byť jednoho případu, vztahovat k nezletilé. Není pravdou, že tím, že nezletilá nastoupí do povinné předškolní docházky v září 2025, odpadne záležitost s povinným očkováním. Matka již před soudem prvního stupně řádně prokazovala, že nezletilá by v případě absence povinného očkování byla dopředu vyloučena ze svých mnohých možných dětských zážitků, jako jsou obecně pobyty trvající více jak 5 kalendářních dnů, myšleno všechny tábory, školy v přírodě, různá soustředění a tomu obdobné aktivity, účast na různých zájmových aktivitách s pravidelnou docházkou a tak dále.
7. **Opatrovník nezletilé** navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.
8. **Odvolací soud** přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a shledal, že odvolání otce není důvodné.
9. Odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně správně citoval relevantní normy objektivního práva (jejichž znění proto již odvolací soud neopakuje), učinil správný závěr o skutkovém stavu a věc správně posoudil též po stránce právní.
10. Protože jde o záležitost pro nezletilou významnou, na jejímž řešení se sami rodiče nedokážou shodnout, bylo na soudu, aby zvážil a rozhodl, co je v nejlepším zájmu nezletilé. Odvolací soud respektuje názor otce i matky na povinné očkování nezletilých, a to též s vědomím relevantní judikatury Ústavního soudu. Při řešení této právně i lidsky složité otázky odvolací soud vzal vedle všeho již řečeného soudem prvního stupně v potaz následující: Pokud by nezletilá očkování podstoupila a v důsledku toho jí vznikla újma, náležela by jí náhrada této újmy ze strany státu v souladu se zákonem č. 116/2020 Sb., o náhradě újmy způsobené povinným očkováním. Naopak,

pokud by nezletilá očkovaná nebyla a některou z dotčených nemocí onemocněla, žádný nárok na náhradu újmy způsobené daným onemocněním by jí nevznikl.

11. Jestliže odvolací soud uznává argumenty matky i otce jako relevantní, pak právě nyní zmíněná skutečnost, kdy stát nahradí nezletilé újmu na zdraví jen v jednom případě (přičemž újma hrozí v obou případech), nakonec při sledování zájmu nezletilé převážila na misce vah ve prospěch očkování nezletilé.
12. Odvolací soud vzal v potaz také argumentaci otce týkající se údajné rodinné zdravotní zátěže z jeho strany (trombofilie, hemofilie), která by mohla být kontraindikací pro povinné očkování. Odvolací soud vyzval otce, aby takovou rodinnou zátěž doložil, aby doložil relevantní lékařské zprávy jeho či jeho příbuzných se týkající apod. Přes výzvu otec žádnou takovou zprávu nedoložil, byť mu výzva byla doručena již dne 31. 7. 2025 a jednání před odvolacím soudem se konalo až dne 25. 9. 2025. Tedy měl dostatek času na to, aby potřebné zprávy obstaral a odvolací soud mohl s nimi dále pracovat. Navíc otec rodinnou zátěží a těmito chorobami argumentoval již v řízení před soudem prvního stupně, resp. v podaném odvolání, tedy lékařské zprávy mohl a měl mít dávno k dispozici.
13. Právní zástupce otce pak omlouval svou neúčast při jednání před odvolacím soudem a žádal o odročení jednání. Odvolací soud ovšem neshledal omluvu důvodnou. Totiž až v den konání jednání advokát informoval, že je na Slovensku z vážných zdravotních důvodů jeho otce. Nic dalšího konkrétního neuvedl (o jaké zdravotní důvody jde, kdy se o nich advokát dozvěděl, proč omluvu a žádost o odročení nepodal dříve), důvody omluvy ani nijak nedoložil. Předešlé žádosti otce o odročení jednání za účelem obstarání lékařských zpráv (žádost doručena odvolacímu soudu teprve jeden den před jednáním – 24. 9. 2025) odvolací soud také nevyhověl, neboť otec žádal o odročení z důvodu obstarání lékařských zpráv, přičemž ale na to měl zcela dostatečně dlouhou lhůtu dva měsíce od doručení výzvy odvolacího soudu, jak shora řečeno. V této žádosti o odročení jednání ze dne 24. 9. 2025 (kterou též sepsal právní zástupce otce) nebyla o zdravotních problémech otce advokáta a o jeho pobytu na Slovensku či o potřebě tam nutně odcestovat ani zmínka. Takže to celé dělá na odvolací soud jen ten dojem, že se otec a jeho právní zástupce snaží vyřešení věci zdržovat, resp. oddalovat, což nelze i vzhledem k předmětu sporu připustit.
14. Pokud skutečně je u otce či u jeho předků zdravotní zátěž, která by mohla být dědičná a která by mohla mít jakoukoli souvislost s očkováním, může lékařské zprávy či jiné informace o tom otec poskytnout ještě později pediatrovi nezletilé před samotným očkováním. Zároveň otec též v průběhu řízení argumentoval, že nezletilá je zcela zdravá a že má velmi silnou imunitu.
15. Ve světle všeho výše uvedeného odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně postupem dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil včetně správného výroku o náhradě nákladů řízení.
16. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. (vždy za použití § 1 odst. 3 z. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 25. září 2025

JUDr. Tomáš Novosad v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje E.P.